

16603/14

(OR. en)

PRESSE 632
PR CO 68

WYNIK POSIEDZENIA RADY

3356. posiedzenie Rady

Sprawy gospodarcze i finansowe

Bruksela, 9 grudnia 2014 r.

Przewodniczący **Pier Carlo PADOAN**
minister gospodarki i finansów

P R A S A

Główne wyniki posiedzenia Rady

Rada zatwierdziła dwa istotne środki wpisujące się w wysiłki UE na rzecz zapobiegania oszustwom podatkowym i unikaniu opodatkowania.

*Osiągnęła porozumienie co do wspólnej klauzuli zapobiegającej nadużyciom, która ma zostać włączona do unijnej dyrektywy dotyczącej spółek dominujących i zależnych jako element działań na rzecz ukrócenia **unikania przez przedsiębiorstwa opodatkowania**. Będzie ona wymagała od rządów powstrzymania się od przyznawania korzyści płynących z dyrektywy mechanizmom, które zostały wprowadzone wyłącznie w celu uzyskania korzyści podatkowej.*

*Rada przyjęła dyrektywę rozszerzającą zakres obowiązkowej automatycznej wymiany informacji między organami podatkowymi w celu zapobiegania **oszustwom podatkowym i uchylaniu się od podatków** przez podatników będących osobami fizycznymi. Dyrektywa ta ma na celu zapobieganie sytuacjom, w których podatnik stara się ukryć kapitał zagraniczny lub aktywa, od których powinien odprowadzić podatek. Uwzględnia ona globalny standard opracowany przez OECD i zatwierdzony przez G20.*

*Rada osiągnęła porozumienie co do projektu rozporządzenia w sprawie obliczania składek, które banki mają wносить na rzecz unijnego **jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji**. Fundusz ustanowiono w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stworzonego dla zapewnienia uporządkowanej likwidacji upadających banków.*

*Ministrowie przyjęli do wiadomości postępy w opracowywaniu środków mających na celu stworzenie trwałych warunków zrównoważonego wzrostu i tworzenia miejsc pracy w UE. Rada przyjęła konkluzje w sprawie **finansowania na rzecz wzrostu gospodarczego i długoterminowego finansowania europejskiej gospodarki**.*

Rada omówiła proponowany plan działań w zakresie inwestycji oraz prace grupy zadaniowej ustanowionej w celu określenia potencjalnie wykonalnych projektów inwestycyjnych. Plan inwestycyjny Komisji opiewający na kwotę 315 mld EUR przewiduje utworzenie w roku 2015 europejskiego funduszu na rzecz inwestycji strategicznych. Rolą tego funduszu będzie zapewnienie zdolności do ponoszenia ryzyka, która umożliwi uruchomienie inwestycji w dziedzinach energetyki, łączności szerokopasmowej i infrastruktury transportowej, edukacji, badań i innowacji, odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej, oraz wspieranie finansowania ryzyka w przypadku MŚP.

- ¹
- Jeżeli deklaracje, konkluzje lub rezolucje zostały przez Radę formalnie przyjęte, jest to zaznaczone w tytule danego punktu, a tekst jest umieszczony w cudzysłowie.
 - Dokumenty, do których odesłano w tekście, są dostępne na internetowej stronie Rady (<http://www.consilium.europa.eu>).
 - Gwiazdką oznaczono akty przyjęte wraz z oświadczeniami do protokołu Rady przeznaczonymi do wiadomości publicznej; oświadczenia te można znaleźć na wyżej wspomnianej internetowej stronie Rady lub uzyskać z biura prasowego.

SPIS TREŚCI¹

UCZESTNICY	5
-------------------------	----------

OMAWIANE PUNKTY

PODATEK OD TRANSAKCJI FINANSOWYCH	7
JEDNOLITY FUNDUSZ RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI BANKÓW – SKŁADKI WNOSZONE PRZEZ BANKI.....	8
ŚRODKI WSPIERAJĄCE INWESTYCJE	9
STRATEGIA EUROPA 2020 NA RZECZ WZROSTU GOSPODARCZEGO I ZATRUDNIENIA.....	11
ZARZĄDZANIE GOSPODARCZE	12
BUDŻET UE – ROCZNE SPRAWOZDANIE TRYBUNAŁU OBRACHUNKOWEGO	15
SZKODLIWA KONKURENCJA PODATKOWA – OPODATKOWANIE PRZEDSIĘBIORSTW	16
SPRAWY RÓŻNE.....	18
– Bieżące prace nad dossier ustawodawczymi	18
– Erozja podstawy opodatkowania przedsiębiorstw i przenoszenie zysków	18
SPOTKANIA PRZY OKAZJI POSIEDZENIA RADY	19

INNE ZATWIERDZONE PUNKTY

SPRAWY GOSPODARCZE I FINANSOWE

– Zapobieganie unikaniu opodatkowania – automatyczna wymiana informacji	20
– Opodatkowanie: Dyrektywa dotycząca spółek dominujących i zależnych – klauzula zapobiegająca nadużyciom	20
– Usługi płatnicze.....	21
– Pomoc finansowa dla Cypru – przegląd	21
– Opodatkowanie – sprawozdania dla Rady Europejskiej.....	21
– Współpraca administracyjna: Norwegia.....	21
– Konwencja arbitrażowa: Przystąpienie Chorwacji	21
– Finansowanie na rzecz wzrostu gospodarczego i długoterminowe finansowanie europejskiej gospodarki - konkluzje Rady	22

RYNEK WEWNĘTRZNY

- Wodomierze – przyrządy pomiarowe..... 29

ROLNICTWO

- Pestycydy – najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości kwasu mlekowego 29

UCZESTNICY

Belgia:

Johan VAN OVERTVELDT

minister finansów

Bulgaria:

Władysław GORANOW

minister finansów

Republika Czeska:

Jan GREGOR

wiceminister finansów

Dania:

Morten ØSTERGAARD

minister gospodarki i spraw wewnętrznych

Niemcy:

Wolfgang SCHÄUBLE

federalny minister finansów

Estonia:

Maris LAURI

minister finansów

Irlandia:

Simon HARRIS

wiceminister odpowiedzialny za Urząd Robót Publicznych (OPW), zamówienia publiczne i bankowość międzynarodową (Ministerstwo Finansów, Ministerstwo Wydatków Publicznych i Reformy i Kancelaria Premiera)

Grecja:

Gikas HARDOUVELIS

minister finansów

Hiszpania:

Luis DE GUINDOS JURADO

minister gospodarki i konkurencyjności

Francja:

Michel SAPIN

minister finansów i rachunków publicznych

Chorwacja:

Mato ŠKRABALO

stały przedstawiciel

Włochy:

Pier Carlo PADOAN

minister gospodarki i finansów

Cypr:

Harris GEORGIADES

minister finansów

Łotwa:

Jānis REIRS

minister finansów

Litwa:

Rimantas ŠADŽIUS

minister finansów

Luksemburg:

Pierre GRAMEGNA

minister finansów

Węgry:

Mihály VARGA

minister gospodarki narodowej

Malta:

Edward SCICLUNA

minister finansów

Niderlandy:

Jeroen DIJSSELBLOEM

minister finansów

Austria:

Hans Jörg SCHELLING

federalny minister finansów

Polska:

Mateusz SZCZUREK

minister finansów

Portugalia:

Maria Luís ALBUQUERQUE

minister finansów

Rumunia:

Mihnea MOTOC

stały przedstawiciel

Słowenia:

Irena SODIN

sekretarz stanu w Ministerstwie Finansów

Słowacja:

Peter KAZIMÍR

wicepremier i minister finansów

Finlandia:

Antti RINNE

wicepremier, minister finansów

Szwecja:

Magdalena ANDERSSON

minister finansów

Zjednoczone Królestwo:

George OSBORNE

minister finansów

Komisja:

Kristalina GEORGIEWA

Valdis DOMBROVSKIS

Jyrki KATAINEN

Pierre MOSCOVICI

Jonathan HILL

wiceprzewodnicząca

wiceprzewodniczący

wiceprzewodniczący

członek

członek

Inni uczestnicy:

Vitor CONSTÂNCIO

Werner HOYER

Thomas WIESER

Jens GRANLUND

wiceprezes Europejskiego Banku Centralnego
prezes Europejskiego Banku Inwestycyjnego
przewodniczący Komitetu Ekonomiczno-Finansowego
przewodniczący Komitetu Polityki Gospodarczej

OMAWIANE PUNKTY

PODATEK OD TRANSAKCJI FINANSOWYCH

Rada omówiła postępy prac nad wnioskiem służącym wprowadzeniu podatku od transakcji finansowych (PTF) w 11 państwach członkowskich w ramach „wzmocnionej współpracy”. Prezydencja zreferowała postępy osiągnięte za jej kadencji i wyraziła poglądy na temat ewentualnego dalszego postępowania w tej kwestii przez kolejną prezydencję ([16498/14](#)).

Prezydencja zaznaczyła, że:

- osiągnięto postępy co do zakresu PTF w przypadku transakcji na akcjach, jednakże opodatkowanie transakcji na instrumentach pochodnych pozostaje jedną z najważniejszych nierozstrzygniętych kwestii. W wyniku prac nad określeniem kategorii instrumentów pochodnych podlegających PTF na pierwszym etapie osiągnięto głębsze zrozumienie niektórych zasadniczych zagadnień;
- konieczna będzie dalsza refleksja na temat zasad opodatkowania leżących u podstaw PTF („zasady siedziby” lub „zasady miejsca emisji”);
- niezbędne są dalsze prace nad mechanizmem, który ma zostać zastosowany do poboru PTF.

Celem PTF jest zapewnienie, aby sektor finansowy uczestniczył w należyty i znaczący sposób w gwarantowaniu przychodów z podatków po tym, jak rządy musiały interweniować podczas kryzysu finansowego. Innym jego celem jest zniechęcanie do przeprowadzania transakcji, które nie poprawiają efektywności rynków finansowych.

Wzmocnioną współpracę w dziedzinie podatku od transakcji finansowych dopuszczono w styczniu 2013 r. na mocy decyzji Rady 2013/52/UE¹ (*komunikat prasowy* [5555/13](#)). Została ona przyjęta po tym, jak we wrześniu 2011 r. wniosek dotyczący ogólnounijnego PTF nie zdobył jednomyślnego poparcia. Państwa uczestniczące to Austria, Belgia, Estonia, Francja, Grecja, Hiszpania, Niemcy, Portugalia, Słowacja, Słowenia i Włochy.

Proponowana dyrektywa określa sposób, w jaki PTF będzie wdrażany w 11 państwach członkowskich. Zakres zastosowania i cele przedłożonego w lutym 2013 r. wniosku ([6442/13](#)) są takie same jak w pierwotnym wniosku Komisji dotyczącym ogólnounijnego PTF. Obejmuje on minimalną stawkę opodatkowania 0,1% dla transakcji na wszystkich rodzajach instrumentów finansowych, z wyjątkiem instrumentów pochodnych, które podlegałyby minimalnej stawce podatku równej 0,01%.

Przyjęcie dyrektywy wymaga jednomyślnej zgody państw uczestniczących (w Radzie), po konsultacji z Parlamentem Europejskim. Wszystkie państwa członkowskie mogą uczestniczyć w dyskusjach nad wnioskiem, ale tylko uczestniczące państwa członkowskie mają prawo głosu. (Podstawa prawna: art. 113 Traktatu o funkcjonowaniu UE oraz art. 326 i 334 TFUE dotyczące wzmocnionej współpracy).

¹ Decyzja została podjęta większością kwalifikowaną. Od głosu wstrzymały się: Republika Czeska, Luksemburg, Malta i Zjednoczone Królestwo.

**JEDNOLITY FUNDUSZ RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI
BANKÓW – SKŁADKI WNOSZONE PRZEZ BANKI**

Rada wypracowała porozumienie co do projektu rozporządzenia wykonawczego w sprawie obliczania składek, które banki mają wносить na rzecz unijnego jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Fundusz ten ustanowiono w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji upadających banków, który stworzono niedawno dla zapewnienia uporządkowanej likwidacji upadających banków¹.

Fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie tworzony przez osiem lat, by ostatecznie osiągnąć docelowy poziom wynoszący co najmniej 1% kwoty depozytów gwarantowanych wszystkich instytucji kredytowych, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich.

Po ostatecznej redakcji tekstu we wszystkich językach rozporządzenie zostanie przyjęte bez dalszej dyskusji.

Szczegółowe informacje można znaleźć w komunikacie prasowym [16645/14](#).

¹ Fundusz ten będzie stosowany od dnia 1 stycznia 2016 r. Zob. komunikat prasowy [11814/14](#).

ŚRODKI WSPIERAJĄCE INWESTYCJE

Przed posiedzeniem Rady Europejskiej w dniach 18 i 19 grudnia 2014 r. Rada podsumowała działania podjęte w celu wsparcia inwestycji.

Komisja i Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) złożyły sprawozdanie z prac założonej w październiku 2014 r. grupy zadaniowej ds. inwestycji mającej określić wykaz potencjalnie wykonalnych projektów inwestycyjnych do zrealizowania w krótkim i średnim terminie.

Komisja przedstawiła plan działań w zakresie inwestycji zapowiedziany 26 listopada 2014 r. ([16115/14](#)).

Rada przeprowadziła wstępną wymianę poglądów. Plan przedstawiony przez Komisję spotkał się z szerokim poparciem. Prezydencja wystosuje do przewodniczącego Rady Europejskiej pismo podsumowujące wyniki dyskusji. Rada oczekuje wniosku ustawodawczego, rozpoczynającego realizację tego planu, która powinna rozpocząć się na początku 2015 r.

Omówiono następujące kwestie:

- wszystkie trzy filary planu (klimat inwestycyjny, zasilenie gospodarki środkami finansowymi oraz Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS)) są niezbędne dla stymulowania inwestycji w Europie. Należy je realizować równolegle i postrzegać je na tle szerszej strategii łączącej inwestycje, reformy strukturalne, integrację jednolitego rynku i odpowiedzialność budżetową;
- zwrócono się do Komisji o wyjaśnienie kwestii traktowania ewentualnych wpłat państw członkowskich na poczet kapitału EFSI na mocy paktu stabilności i wzrostu w ramach obowiązujących zasad;
- selekcja projektów finansowanych z EFIS powinna być rygorystyczna, by zapewnić ich atrakcyjność dla inwestorów prywatnych oraz zagwarantować dzięki planowi stymulowanie dodatkowych inwestycji zamiast wypierania inwestycji już przewidzianych;
- EBI będzie odgrywać podstawową rolę dla pomyślnej realizacji planu. Z zadowoleniem przyjęto włączenie tego nowego funduszu w strukturę zarządzania bankami;
- podkreślono również rolę krajowych banków wspierania rozwoju;
- podkreślono znaczenie szybkiej realizacji różnych elementów planu oraz właściwych działań następczych.

Kontekst

Plan inwestycyjny Komisji opiewający na kwotę 315 mld EUR przewiduje utworzenie wiosną 2015 r. w ramach grupy EBI nowego europejskiego funduszu na rzecz inwestycji strategicznych. Będzie się on opierał na gwarancji w wysokości 16 mld EUR z budżetu UE i 5 mld EUR z EBI.

Rolą tego funduszu będzie zapewnienie zdolności do ponoszenia ryzyka, która umożliwi uruchomienie inwestycji w dziedzinach energetyki, łączności szerokopasmowej i infrastruktury transportowej, edukacji, badań i innowacji, odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej, oraz wspieranie finansowania ryzyka w przypadku MŚP. Przejmując na siebie część ryzyka związanego z nowymi projektami poprzez gwarancję z tytułu pierwszej straty, fundusz przyciągnie inwestorów prywatnych i szacuje się, że osiągnie ogólny efekt mnożnikowy na poziomie 1:15 dla inwestycji w gospodarkę realną.

Rada Europejska w grudniu zostanie wezwana do zatwierdzenia planu inwestycyjnego Komisji. Oczekuje się przedstawienia przez Komisję wniosku ustawodawczego w styczniu 2015 r., by akt mógł zostać przyjęty do czerwca 2015 r.

Grupie zadaniowej, której współprzewodniczą EBI i Komisja, powierzono określenie głównych przeszkód i utrudnień dla inwestycji i rozwoju projektów. Jej zadaniem było ustalenie pierwszego wykazu ewentualnych projektów, które:

- wspierają cele UE;
- przynoszą duże korzyści w wymiarze społeczno-gospodarczym;
- mogą zostać rozpoczęte w ciągu najbliższych trzech lat, tj. oferują uzasadnione perspektywy dotyczące wydatków kapitałowych w latach 2015–17.

Sprawozdanie grupy zadaniowej obejmuje przykładowy wykaz wybranych projektów rentownych inwestycji o znaczeniu europejskim, hamowanych przez niektóre z głównych przeszkód i utrudnień dla inwestycji. Państwa członkowskie przedstawiły ok. 2000 projektów wartych 1,3 biliona EUR. Nie ma jednak żadnych zobowiązań dotyczących finansowania ujętych w wykazie projektów z nowego funduszu, ani też decyzji, że nie będą one z niego finansowane.

W ramach swojego planu inwestycyjnego Komisja zapowiedziała zainicjowanie – przy współudziale EBI – istotnego programu pomocy technicznej w celu określenia odpowiednich projektów i uczynienia ich bardziej atrakcyjnymi dla prywatnych inwestorów.

STRATEGIA EUROPA 2020 NA RZECZ WZROSTU GOSPODARCZEGO I ZATRUDNIENIA

Rada krótko omówiła nadchodzący przegląd strategii „Europa 2020” na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz jego realizację dzięki procesom monitorowania w ramach europejskiego semestru.

Przyjęła do wiadomości wspólną opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego i Komitetu Polityki Gospodarczej zawierającą propozycje usprawnienia wdrażania strategii i realizacji powiązanych z nią reform ([16228/14](#)).

Prezydencja przedłoży sprawozdanie na posiedzeniu Rady do Spraw Ogólnych w dniu 16 grudnia.

Strategia „Europa 2020” została zainicjowana przez Radę Europejską w czerwcu 2010 r. w ramach reakcji UE na światowy kryzys gospodarczy. Jej celem jest również stawienie czoła wyzwaniom stawianym przed nami przez starzenie się społeczeństwa, narastające nierówności i zmianę klimatu. Strategia ta obejmuje koordynację polityk gospodarczych i polityk zatrudnienia państw członkowskich. Skupia się na dziedzinach, w których podjęcie działań może zwiększyć potencjał Europy w zakresie konkurencyjności i trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu.

Działania UE i państw członkowskich mają służyć realizacji pięciu głównych celów: Są to:

- wspieranie zatrudnienia,
- poprawa warunków sprzyjających innowacjom, badaniom i rozwojowi,
- wypełnienie celów w związku ze zmianą klimatu i polityką energetyczną,
- poprawa poziomu edukacji,
- promowanie włączenia społecznego, w szczególności poprzez ograniczanie ubóstwa.

Komisja rozpoczęła konsultacje społeczne i powinna w 2015 r. przedstawić przegląd wspomnianej strategii. Rada ds. Gospodarczych i Finansowych jest jednym ze składów Rady zaangażowanych w ten przegląd. Sprawozdanie prezydencji przedłożone Radzie do Spraw Ogólnych będzie zawierało wskazówki dla Komisji dotyczące jej wniosków i mające usprawnić ich realizację.

ZARZĄDZANIE GOSPODARCZE

- **Roczna analiza wzrostu gospodarczego**
- **Zaburzenia równowagi makroekonomicznej**
- **Przegląd reform zarządzania gospodarczego**

Rada rozpoczęła coroczny proces monitorowania polityki skupiony na środkach stymulacji wzrostu gospodarczego oraz na zaburzeniach równowagi makroekonomicznej w państwach członkowskich.

Rada przeprowadziła wymianę poglądów.

Europejski semestr 2015 zakończy się w lipcu 2015 r. przyjęciem zaleceń dla poszczególnych krajów dotyczących ich polityk gospodarczych i fiskalnych oraz polityk zatrudnienia.

Roczna analiza wzrostu gospodarczego

Komisja przedstawiła roczną analizę wzrostu gospodarczego, w której wyróżniła najważniejsze wnioski dotyczące roku 2015 ([15985/14](#)).

Dokument ten stanowi punkt wyjścia dla europejskiego semestru 2015. Proponuje on działania priorytetowe, które powinny zostać podjęte przez państwa członkowskie, by zagwarantować lepszą koordynację i większą skuteczność polityk mających na celu wspieranie zrównoważonego wzrostu gospodarczego.

Obecnie głównym problemem stało się ryzyko uporczywie niskiego wzrostu gospodarczego, prawie zerowa inflacja oraz wysokie bezrobocie. Wpływ kryzysu ma charakter cykliczny, na co wskazuje słaby łączny popyt. Analiza wykazuje jednak także, że pewien istotny element strukturalny skutkuje obniżeniem potencjalnego wzrostu gospodarek UE.

W analizie nakreślono trzy główne filary polityki gospodarczej i społecznej UE w 2015 r.:

- skoordynowane działania stymulujące wzrost inwestycji, w tym przedstawiony przez Komisję plan działania na lata 2015–17 o wartości 315 mld EUR (zob. str. 9–10);
- odnowione zobowiązanie do przeprowadzania reform strukturalnych umożliwiających uwolnienie się od zadłużenia i pobudzanie tworzenia większej liczby i lepszej jakości miejsc pracy;
- dążenie do odpowiedzialności budżetowej, zapewniające długoterminową kontrolę nad poziomem deficytu i zadłużenia.

Analiza zawiera również propozycje dotyczące usprawnienia i wzmocnienia europejskiego semestru począwszy od roku 2015.

Europejski semestr obejmuje równoległe monitorowanie – co roku przez sześciomiesięczny okres – polityk gospodarczych i fiskalnych oraz polityk zatrudnienia państw członkowskich: Kończy się przyjęciem zaleceń dla poszczególnych krajów.

W marcu 2015 r. Rada Europejska oceni stopień wdrożenia zaleceń dla poszczególnych krajów na rok 2014 i udzieli wskazówek na rok 2015.

Zaburzenia równowagi makroekonomicznej Sprawozdanie w ramach mechanizmu ostrzegania

Komisja przedstawiła sprawozdanie w ramach mechanizmu ostrzegania, które stanowi punkt wyjścia dla rocznego cyklu procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej ([15988/14](#)).

Zakłócenia równowagi makroekonomicznej grożą utrudnieniem funkcjonowania europejskiej gospodarki oraz unijnej unii monetarnej. Stanowią one jeden z czynników, które przyczyniły się do kryzysu związanego z długiem publicznym w strefie euro.

Procedura dotycząca zakłóceń równowagi makroekonomicznej, określona w rozporządzeniach 1174/11 i 1176/11, ma zatem na celu zapobieganie takim zakłóceniom i ich korygowanie. Państwa strefy euro mogą ponieść karę finansową, jeżeli systematycznie nie stosują się do zaleceń Rady.

Sprawozdanie Komisji, opublikowane w dniu 28 listopada, wskazuje państwa członkowskie, które mogą doświadczać zakłóceń równowagi makroekonomicznej. Sytuacja tych państw zostanie poddana szczegółowej ocenie.

Aby wskazać zakłócenia, Komisja zastosowała tabelę wskaźników gospodarczych. Są to: saldo rachunku obrotów bieżących; wielkość międzynarodowej pozycji inwestycyjnej netto; udział w rynkach eksportowych; nominalne jednostkowe koszty pracy; realny efektywny kurs walutowy; zmiany stopy bezrobocia; poziom zadłużenia w sektorze prywatnym; przepływy kredytowe sektora prywatnego; ceny nieruchomości mieszkaniowych; dług sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz stopa wzrostu zobowiązań sektora finansowego.

W sprawozdaniu wezwano do szczegółowej oceny sytuacji w 16 państwach członkowskich: w Belgii, Bułgarii, Chorwacji, Finlandii, Francji, Hiszpanii, Holandii, Irlandii, Niemczech, Portugalii, Rumunii, Słowenii, Szwecji, na Węgrzech, we Włoszech i w Zjednoczonym Królestwie.

Wykaz ten nie obejmuje Cypru ani Grecji, gdyż są one objęte programem dostosowań makroekonomicznych, a co za tym idzie, ich sytuacja jest pod ścisłym nadzorem.

W przypadku Chorwacji, Włoch i Słowenii szczegółowe oceny sytuacji pokażą, czy wcześniej wskazane nadmierne zakłócenia równowagi ulegają ograniczeniu, utrzymują się bądź nasilają.

Irlandię, Hiszpanię, Francję i Węgry zakwalifikowano do grupy krajów, w których ze względu na występujące zakłócenia niezbędne są zdecydowane działania polityczne. Szczegółowe oceny sytuacji wskażą zagrożenia związane z utrzymującymi się zakłóceniemi równowagi makroekonomicznej.

Belgia, Bułgaria, Niemcy, Holandia, Finlandia, Szwecja i Zjednoczone Królestwo zostały już wcześniej wskazane jako państwa, które borykają się z takimi zakłóceniami. Szczegółowe oceny sytuacji wskażą, czy zakłócenia te utrzymują się, czy też zostały usunięte.

Szczegółowe oceny sytuacji w Portugalii i Rumunii zostaną przygotowane po raz pierwszy. Obydwa te państwa były wcześniej poddane wzmocnionemu nadzorowi w ramach programów dostosowań makroekonomicznych.

*

* *

Rada omówiła również przegląd reform dotyczących ram zarządzania gospodarczego w UE wprowadzonych w latach 2011 i 2013, w tym przepisów i procedur budżetowych w ramach unijnego paktu stabilności i wzrostu ([16236/14](#)).

Komisja przedstawiła komunikat zawierający ocenę, w jakim zakresie nowe przepisy ¹ (tzw. sześciopak i dwupak) były skuteczne w osiągnięciu swoich założeń. Ogólnym celem była ściślejsza koordynacja polityk gospodarczych oraz trwała konwergencja wyników gospodarczych państw członkowskich, przy jednoczesnym zagwarantowaniu przejrzystości, wiarygodności i demokratycznej rozliczalności.

Dokonany przegląd potwierdza, że przepisy te doprowadziły do wyraźnego wzmocnienia unijnych ram zarządzania gospodarczego. Pokazuje też możliwości dalszej poprawy przejrzystości oraz dalszego upraszczania procesu kształtowania polityki, a także ich wpływ na wzrost, zakłócenia równowagi i spójność.

¹ Komunikaty prasowe [16446/11](#) i [9430/13](#).

BUDŻET UE – ROCZNE SPRAWOZDANIE TRYBUNAŁU OBRACHUNKOWEGO

Rada zapoznała się z prezentacją przygotowaną przez prezesa Trybunału Obrachunkowego, Vitora Caldeirę, na temat rocznego sprawozdania Trybunału Obrachunkowego dotyczącego zarządzania budżetem ogólnym UE¹.

Sprawozdanie, poświęcone budżetowi UE na 2013 r., zawiera pozytywne poświadczenie wiarygodności rozliczeń. Podobnie jednak jak w latach poprzednich wyraża również zastrzeżenia do dużej części transakcji leżących u podstaw rozliczeń w wielu obszarach polityki. Większość błędów popełniono w dziedzinach, w których zarządzanie sprawowane jest wspólnie przez państwa członkowskie i Komisję, takich jak polityka regionalna i rozwój.

W sprawozdaniu zawarto ostrzeżenie, że unijny system budżetowy skupia się zbyt na zagwarantowaniu wydatkowania środków i na zgodności z przepisami. Należy jednak skupić się na osiągnięciu wyników.

Rada wyraziła ubolewanie w związku z tym, że poświadczenie wiarygodności zawiera zastrzeżenia w odniesieniu do tak ważnych obszarów polityki. Wezwała wszystkie zaangażowane strony, by nie ustawały w wysiłkach na rzecz usprawnienia kontroli i zaradzenia zaobserwowanym niedociągnięciom.

Sprawozdanie Trybunału zostanie wykorzystane do przygotowania skierowanego do Parlamentu Europejskiego zalecenia w sprawie udzielenia Komisji absolutorium w związku z wykonaniem budżetu na 2013 r.

Oczekuje się, że Rada przyjmie to zalecenie na posiedzeniu w dniu 17 lutego 2015 r.

¹ http://www.eca.europa.eu/pl/Pages/AR_2013.aspx

SZKODLIWA KONKURENCJA PODATKOWA – OPODATKOWANIE PRZEDSIĘBIORSTW

Rada przyjęła do wiadomości postępy prac nad wdrożeniem kodeksu postępowania w zakresie opodatkowania działalności gospodarczej, który ma wyeliminować przypadki szkodliwej konkurencji podatkowej.

Omówiła metodę oceny stopnia ewentualnej szkodliwości specjalnych systemów podatkowych dotyczących dochodów przedsiębiorstw z własności intelektualnej.

Zatwierdziła następujące konkluzje w sprawie copółrocznego sprawozdania złożonego przez grupę roboczą nadzorującą wdrażanie wspomnianego kodeksu:

„W odniesieniu do Grupy ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) Rada:

- pozytywnie ocenia postępy poczynione przez Grupę ds. Kodeksu Postępowania podczas prezydencji włoskiej i opisane w sprawozdaniu grupy (dok. 16100/14 FISC 216 ECOFIN 1105);
- zwraca się do grupy z prośbą o dalszy nadzór, czy w kwestiach objętych kodeksem nie są wprowadzane nowe uregulowania (standstill) i czy uregulowania szkodliwe są wycofywane (rollback), a także o dalsze prace w ramach pakietu prac 2011;
- zwraca się do Komisji, by wznowiła dialog z Liechtensteinem na temat szkodliwego systemu podatkowego, zgodnie ze sprawozdaniem;
- zwraca się do grupy o dalszą analizę projektu wytycznych dotyczących hybrydowych stałych miejsc prowadzenia działalności;
- odnotowuje porozumienie osiągnięte co do interpretacji trzeciego kryterium kodeksu postępowania w odniesieniu do systemów korzystnego opodatkowania dochodów z patentów, zgodnie z zakresem obecnego mandatu;
- podkreśla potrzebę rozpoczęcia już w 2015 r. procesu ustawodawczego niezbędnego do zmiany systemów korzystnego opodatkowania dochodów z patentów oraz zwraca się do grupy o monitorowanie tego procesu;
- zwraca się do grupy o przedstawienie Radzie sprawozdania z prac przed zakończeniem prezydencji łotewskiej.”

Kodeks postępowania, przyjęty przez Radę w grudniu 1997 r., określa kryteria dobrowolnego procesu wzajemnej oceny prowadzonego przez państwa członkowskie. Grupa robocza (Grupa ds. Kodeksu Postępowania) została ustanowiona przez Radę w marcu 1998 r. w celu oceny:

- monitorowania zobowiązania państw członkowskich do niewprowadzania nowych szkodliwych środków zgodnie z klauzulą zawieszającą;
- wycofywania uregulowań podatkowych uznanych za szkodliwe, zgodnie z zasadami określonymi w kodeksie.

Sprawozdanie przedłożone przez tę grupę stanowi podsumowanie jej prac w okresie od lipca 2014 r.

SPRAWY RÓŻNE

– ***Bieżące prace nad dossier ustawodawczymi***

Rada zapoznała się z bieżącymi pracami nad tekstami dotyczącymi usług finansowych.

– ***Erozja podstawy opodatkowania przedsiębiorstw i przenoszenie zysków***

Rada odnotowała wniosek złożony Komisji przez Francję, Niemcy i Włochy, a dotyczący wszechstronnego wniosku ustawodawczego mającego na celu zapobieganie erozji podstawy opodatkowania przedsiębiorstw i przenoszeniu zysków.

SPOTKANIA PRZY OKAZJI POSIEDZENIA RADY

W dniu 8 grudnia ministrowie państw członkowskich strefy euro wzięli udział w dwóch posiedzeniach Eurogrupy.

Pierwsze posiedzenie poświęcone było konkretnie ocenie projektów planów budżetowych państw członkowskich strefy euro na 2015 r. oraz perspektywom dla strefy euro jako całości.

Na drugim posiedzeniu ministrowie omówili program dostosowania gospodarczego Grecji (piąty przegląd i uzgodnienia w jego następstwie), nadzór po zakończeniu programu dostosowań w Portugalii (pierwsze sprawozdanie) i w Irlandii (druga misja) oraz zachęty do inwestycji i reform strukturalnych.

INNE ZATWIERDZONE PUNKTY

SPRAWY GOSPODARCZE I FINANSOWE

Zapobieganie unikaniu opodatkowania – automatyczna wymiana informacji

Rada przyjęła dyrektywę, która pomoże państwom członkowskim w ukróceniu uchylania się od opodatkowania i oszustw podatkowych poprzez rozszerzenie zakresu automatycznej wymiany informacji ([14425/14](#), [15995/14](#) + [15995/14 ADD 1](#)).

Dyrektywa ta włącza odsetki, dywidendy, przychody brutto ze sprzedaży aktywów finansowych oraz inne przychody, a także saldo na rachunkach, w zakres automatycznej wymiany informacji. Wprowadza w ten sposób odpowiednie zmiany do dyrektywy 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania.

Cele są dwa: zapobieganie ukrywaniu przez podatników kapitału lub aktywów, od których należy odprowadzić podatek, za granicą oraz poprawa skuteczności poboru podatków.

Szczegółowe informacje można znaleźć w komunikacie prasowym [16644/14](#).

Opodatkowanie: Dyrektywa dotycząca spółek dominujących i zależnych – klauzula zapobiegająca nadużyciom

Rada zatwierdziła zmianę unijnej dyrektywy służącej zaprzestaniu unikania opodatkowania i zaprzestaniu agresywnego planowania podatkowego przez grupy przedsiębiorstw. W tym celu uzgodniła wprowadzenie do dyrektywy dotyczącej spółek dominujących i zależnych – jako wymogu *de minimis*¹ –prawnie wiążącej klauzuli zapobiegającej nadużyciom ([16435/14](#)).

Klauzula ta ma na celu zapobieganie nadużywaniu dyrektywy i zapewnienie większej spójności jej stosowania w poszczególnych państwach członkowskich. Nakłada na rządy wymóg powstrzymania się od przyznawania korzyści płynących z dyrektywy dotyczącej spółek dominujących i zależnych uzgodnieniu lub szeregowi uzgodnień, które są „nieprawdziwe” i zostały wprowadzone w celu uzyskania korzyści podatkowej, nie zaś z uzasadnionych powodów handlowych odzwierciedlających rzeczywistość gospodarczą.

Dyrektywa zmieniająca zostanie przyjęta na następnym posiedzeniu Rady bez dalszej dyskusji.

Szczegółowe informacje można znaleźć w komunikacie prasowym [15103/14](#).

¹ Pozwoliłaby ona państwom członkowskim na stosowanie bardziej rygorystycznych przepisów krajowych, o ile spełniają one minimalne wymagania UE.

Usługi płatnicze

Rada potwierdziła ustalone przez Komitet Stałych Przedstawicieli podejście ogólne do projektu dyrektywy mającej na celu dalszy rozwój ogólnounijnego rynku płatności elektronicznych ([16154/14](#)).

Szczegółowe informacje można znaleźć w komunikacie prasowym [16353/14](#).

Pomoc finansowa dla Cypru – przegląd

Rada przyjęła decyzję dostosowującą – w świetle wyników piątego przeglądu – decyzję 2013/463/UE w sprawie programu dostosowań makroekonomicznych dla Cypru.

W wyniku tego przeglądu należy dokonać zmian w obszarach reformy sektora finansowego, polityki budżetowej i reform strukturalnych.

Opodatkowanie – sprawozdania dla Rady Europejskiej

Rada zatwierdziła dwa półroczne sprawozdania dla Rady Europejskiej:

- sprawozdanie dotyczące kwestii podatkowych; oraz
- sprawozdanie dotyczące kwestii podatkowych opracowane przez ministrów finansów krajów uczestniczących w *pakcie euro plus*¹.

Współpraca administracyjna: Norwegia

Rada przyjęła decyzję upoważniającą Komisję do rozpoczęcia negocjacji w sprawie umowy pomiędzy Unią Europejską a Norwegią o współpracy administracyjnej, zwalczaniu oszustw i odzyskiwaniu wierzytelności w dziedzinie VAT.

Konwencja arbitrażowa: Przystąpienie Chorwacji

Rada przyjęła decyzję dotyczącą przystąpienia Chorwacji do Konwencji z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w przypadku korekty zysków przedsiębiorstw powiązanych.

¹ Pakt euro plus zawarty w 2011 r. przez 23 z 28 państw członkowskich ma na celu wzmocnienie koordynacji polityki gospodarczej.

Finansowanie na rzecz wzrostu gospodarczego i długoterminowe finansowanie europejskiej gospodarki - konkluzje Rady

Rada przyjęła następujące konkluzje:

„Rada:

1. POPIERA nacisk na potrzebę tworzenia miejsc pracy zapewniających wydajność i generowania trwałego wzrostu gospodarczego w gospodarce UE, i ZGADZA SIĘ co do tego, że wspierająca rola finansowania na rzecz wzrostu gospodarczego w tym kierunku jest jednym podstawowym elementem;
2. PRZYWOŁUJE wcześniejsze prace, które ostatecznie wniosły wkład w pakiet Komisji przyjęty 27 marca 2014 r. i koncentrowały się na komunikacie w sprawie finansowania długoterminowego gospodarki europejskiej.
3. PODKREŚLA, że w następstwie niedawnego kryzysu gospodarczego i finansowego oraz wynikłych z niego procesów delewarowania, finansowanie gospodarki realnej dramatycznie się zmniejszyło w kilku państwach członkowskich UE i uwidoczniło granice związane z zależnością od pośrednictwa banków w odniesieniu do ukierunkowywania przepływu środków w unijnej gospodarce, zwłaszcza jeżeli chodzi o inwestycje długoterminowe i finansowanie MŚP;
4. ZGADZA SIĘ co do wyrażonej przez Komisję w jej komunikacie potrzeby pobudzenia nowych i zróżnicowanych sposobów odblokowania długoterminowego finansowania oraz potrzeby zredukowania istniejących przeszkód w dostępie do finansowania dla firm, zwłaszcza MŚP;
5. ZGADZA SIĘ, że choć działania polityczne na szczeblu krajowym wciąż mają podstawowe znaczenie dla tworzenia nowych możliwości finansowania i zachęt wspierających inwestycje długoterminowe, to skoordynowana inicjatywa na szczeblu UE przyniosłaby znaczne korzyści;
6. PRZYPOMINA, jak ważne jest postępowanie zgodnie w szczególności z poniższymi zasadami:
 - Jednym z nadrzędnych celów powinno być zmniejszenie barier dla skutecznego przeznaczania oszczędności na inwestycje, przy jednoczesnym zapewnieniu utrzymania stabilności finansowej i zachowania odporności na wstrząsy;
 - W dążeniu do większej wydajności i konkurencyjności należy zachować wysokie standardy integracji rynkowej oraz ochrony konsumentów i inwestorów, w szczególności na rynkach detalicznych, gdzie ważna jest także znajomość zagadnień finansowych;
 - Działania polityczne należy opracować zgodnie z zasadami lepszego stanowienia prawa, po przeprowadzeniu szczegółowych analiz. Rozważna polityka powinna zapewnić utrzymanie wystarczającej odporności, gdyż podmioty dysponujące odpowiednim kapitałem mają najlepsze możliwości zapewnienia stabilnego długoterminowego finansowania;

- Należy przyjąć ambitne i systematyczne podejście polityczne, zapewniające w szczególności horyzontalną spójność ze środkami politycznymi w różnych państwach członkowskich, różnych sektorach i różnych systemach regulacyjnych dotyczących odnośnych instrumentów finansowych i kanałów transakcji;
 - Szczególnie priorytetowo należy traktować kwestię ułatwiania dostępu MŚP do finansowania;
7. ZGADZA SIĘ w tym kontekście, że wzmocnienie jednolitego rynku kapitałowego i zapewnienie swobodnego przepływu kapitału w całej gospodarce europejskiej przyniosłoby istotne korzyści, zwłaszcza pod względem:
- poszerzenia i zróżnicowania unijnych rynków finansowych, a tym samym przyniesienia pożytków dzięki korzyściom skali oraz wzmocnienia odporności, wydajności i konkurencyjności tych rynków;
 - przyczynienia się do zapewnienia wyższego długoterminowego finansowania;
 - zwiększenia podaży kapitału własnego oprócz finansowania dłużnego;
8. Bez uszczerbku dla dalszych obszarów prac, w tym ustanowienia europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych (ELTIF) jako jednego z kluczowych priorytetów w krótkim terminie, KŁADZIE NACISK na kilka obszarów, w których prace mogłyby wkrótce ruszyć; chodzi w szczególności o:
- ożywienie rynku prostych i przejrzystych sekurytyzacji, w tym produktów odpowiednich dla MŚP, w oparciu o wyspecjalizowane europejskie ramy w zakresie sekurytyzacji mające łagodzić ryzyka nieodłącznie związane z sekurytyzacją;
 - wzmocnienie rynków ofert niepublicznych w perspektywie europejskiej;
 - dążenie do konwergencji sposobów podejścia regulacyjnego do obligacji zabezpieczonych, zwłaszcza za pomocą wzmocnionych wymogów dotyczących przejrzystości i ujawniania danych, przy jednoczesnym zachowaniu wydajności i jakości wypracowanych na odnośnych rynkach krajowych;
 - dalszą ocenę cech charakterystycznych i możliwych przeszkód dla trwałego rozwoju rynków finansowania społecznościowego, a tym samym przygotowanie gruntu pod ewentualne działania polityczne w przyszłości, w razie potrzeby i w stosownych przypadkach;
9. UZNAJE, że holistyczne i ambitne podejście do zwiększenia dostępu do finansowania dla wszystkich firm może wymagać przeanalizowania kluczowych zagadnień przekrojowych, które dotyczą:
- w krótszej perspektywie – poszerzenia zakresu oraz poprawy jakości i porównywalności informacji biznesowych, finansowych i kredytowych, które muszą być dostępne dla inwestorów w całej UE, aby mogli oni dochować należytej staranności, zwłaszcza przy ocenie finansowania dla MŚP;

- w dłuższej perspektywie – potencjalnych konsekwencji w odniesieniu do sposobu ochrony praw własności, np. za pomocą prawa spółek i prawa dotyczącego niewypłacalności, oraz do sposobu, w jaki opodatkowanie oddziałuje na rynki finansowe, w celu pobudzenia transgranicznych przepływów kredytowych i inwestycyjnych w UE.¹

W odniesieniu do ożywienia rynku prostych i przejrzystych sekurytyzacji, Rada:

10. UZNAJE potrzebę promowania odpowiednio skonstruowanego i regulowanego europejskiego rynku sekurytyzacji: przy adekwatnych zabezpieczeniach i wysokich standardach subemisji, instrumenty sekurytyzacyjne mogą łączyć korzyści płynące z należytego inicjowania z szerszym rozłożeniem ryzyka kredytowego na cały sektor finansowy, w związku z czym odgrywają zasadniczą rolę w dywersyfikowaniu źródeł finansowania dla unijnej gospodarki, a tym samym pomagają wzmacniać długoterminowy wzrost;
11. PODKREŚLA, że stabilne rynki sekurytyzacji opierające się na odpowiednio zdefiniowanych i regulowanych instrumentach mogłyby przyczynić się do poprawy sytuacji w zakresie finansowania, również w odniesieniu do MŚP, poprzez uwolnienie kapitału w bankach i zwiększenie zaufania inwestorów. Dlatego Rada ZACHĘCA Komisję, by opracowała wyspecjalizowane unijne ramy dotyczące prostych i przejrzystych sekurytyzacji, których celem byłaby dalsza optymalizacja spójności, przejrzystości i pewności prawa dla wszystkich zainteresowanych stron na rynku, w oparciu o liczne aktualne inicjatywy w dziedzinie sekurytyzacji podejmowane na szczeblu europejskim i międzynarodowym;
12. PODKREŚLA potrzebę szybkich działań, starannej ich koordynacji oraz zaplanowania kolejności prac w obrębie poszczególnych wątków na szczeblu UE i na szczeblu międzynarodowym, aby wypracować spójne ramy, uniknąć arbitrażu regulacyjnego pomiędzy sektorami i pomiędzy instrumentami finansowymi, zapewnić adekwatną przejrzystość, tym samym chroniąc interesy europejskie w dyskusjach globalnych;
13. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE plan działania opracowany przez Komitet ds. Usług Finansowych i Komitet Ekonomiczno-Finansowy, już omówiony nieformalnie w Mediolanie, i WZYWA Komisję, by – w porozumieniu z państwami członkowskimi i ze wsparciem europejskich urzędów nadzoru, EBC i innych zainteresowanych stron, takich jak narodowe banki centralne państw członkowskich – priorytetowo potraktowała opracowanie wniosku w sprawie wyspecjalizowanych unijnych ram dotyczących sekurytyzacji. Rada APELUJE do Komisji, by opracowała taki wniosek przed latem 2015 r.

¹ Mając na uwadze zasadę pomocniczości w świetle kompetencji państw członkowskich w stosownych obszarach, w analizie należy uważnie rozważyć, które elementy mogą odpowiednio przyczynić się do zwiększenia skuteczności i stabilności finansowania rynkowego.

W odniesieniu do europejskich ram dotyczących ofert na rynku niepublicznym, Rada:

14. UZNAJE fakt, że opracowanie specjalnych ram dotyczących ofert na rynku niepublicznym zawierających wytyczne dla emitentów i inwestorów profesjonalnych stanowi jedną z możliwości dotyczących długoterminowego finansowania gospodarki, która może uzupełnić inne źródła finansowania;
15. ODNOTOWUJE, że takie ramy dotyczące ofert na rynku niepublicznym byłyby przede wszystkim korzystne dla średnich przedsiębiorstw, które obecnie mają ograniczony dostęp do rynków kapitałowych lub których obecność na takich rynkach jest ograniczona;
16. UWAŻA, że brak harmonizacji procesów, informacji kredytowych i dokumentacji kredytowej, a także potrzeba należytej analizy kredytowej, która zajęłaby się problemem asymetrii informacyjnej, są jednymi z wyzwań stojących przed transgranicznymi ofertami na rynku niepublicznym;
17. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE potencjalne korzyści obecne w inicjatywach rynkowych, z myślą o ustanowieniu standardów referencyjnych stanowiących podstawę wspólnych ram dotyczących ofert na rynku niepublicznym;
18. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI fakt, że Komisja planuje przeprowadzić mapowanie krajowych systemów w dziedzinie ofert na rynku niepublicznym, jak również prace Komitetu ds. Usług Finansowych dotyczące wymiany informacji na temat najlepszych praktyk państw członkowskich;
19. W związku z tym WZYWA Komisję, by – przy udziale Komitetu ds. Usług Finansowych i Komitetu Ekonomiczno-Finansowego – podsumowała w 2015 r. wyniki inicjatyw rynkowych i jednocześnie przeanalizowała, czy i jak ewentualne działania polityczne, w tym opracowanie kompleksowych, lecz elastycznych ram regulacyjnych, mogłyby odegrać rolę wspierającą w rozwoju stabilnego rynku ofert niepublicznych w UE;

W odniesieniu do obligacji zabezpieczonych, Rada:

20. PODKREŚLA, że kilka państw członkowskich ustanowiło bardzo sprawnie funkcjonujące regulowane rynki obligacji zabezpieczonych, i JEST ZDANIA, że możliwe są dalsze postępy w odniesieniu do ogólnounijnej integracji rynkowej, transgranicznej emisji i posiadania obligacji zabezpieczonych, do czego przyczynia się konwergencja odnośnych przepisów;
21. Z APROBATĄ ODNOSI SIĘ DO faktu, że Komisja zamierza przeanalizować wykonalność, koszty i korzyści zharmonizowanych unijnych ram dotyczących obligacji zabezpieczonych; PODKREŚLA jednak, że ramy takie nie powinny przynieść szkody świetnie rozwijającym się już teraz rynkom obligacji zabezpieczonych, lecz powinny raczej opierać się na doświadczeniach z tych rynków oraz zachować i promować wysokie standardy i najlepsze praktyki;

22. UWAŻA, że proces rozważania argumentów „za” i „przeciw” w odniesieniu do ewentualnych ram dotyczących obligacji zabezpieczonych można by rozpocząć równolegle z trwającymi pracami nad rynkami sekurytyzacji, z myślą o zapewnieniu właściwej koordynacji działań i spójności z przyszłymi ramami regulacyjnymi, bez uszczerbku dla wyższego priorytetu przypisanego ramom sekurytyzacji; KŁADZIE przy tym NACISK na fakt, że wyniki powinny zapewniać, by będące wynikiem tych prac systemy regulacyjne odpowiednio odzwierciedlały profile ryzyka i zysku tych instrumentów;

W odniesieniu do finansowania społecznościowego, Rada:

23. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI komunikat Komisji w sprawie finansowania społecznościowego z 27 marca 2014 r., w którym Komisja proponuje:
- promować najlepsze praktyki branżowe, zwiększać świadomość i ułatwiać rozwój „znaku przejrzystości”;
 - uważnie monitorować rozwój rynków finansowania społecznościowego i krajowych ram prawnych; oraz
 - regularnie oceniać, czy konieczna jest jakakolwiek forma dalszych działań UE, łącznie z działaniami ustawodawczymi,

z myślą o określeniu kwestii, które mogą wymagać podjęcia działań w celu wsparcia bezpiecznego rozwoju finansowania społecznościowego i utrzymania wysokich poziomów ochrony inwestorów;

24. UZNAJE potencjał finansowania społecznościowego jako jednego z alternatywnych źródeł finansowania, w szczególności dla MŚP, i w tym względzie PODKREŚLA wszechstronność finansowania społecznościowego w kierowaniu zarówno kapitału własnego, jak i obcego do MŚP, zwłaszcza do podmiotów rozpoczynających działalność gospodarczą; jednocześnie PODKREŚLA też potrzebę zapewnienia odpowiedniej ochrony inwestorów detalicznych;
25. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE dalsze prace Komisji zmierzające do rozwinięcia wspólnego postrzegania finansowania społecznościowego na szczeblu UE i do przygotowania gruntu pod ewentualne przyszłe działania, z uwzględnieniem specyfiki tej nowej formy finansowania i potrzeby odpowiedniej ochrony inwestorów. Komisja powinna w szczególności – przy wsparciu ze strony EUNB, ESMA i państw członkowskich oraz innych stosownych zainteresowanych stron – przeanalizować czynniki leżące u podstaw aktualnej fragmentacji europejskich rynków finansowania społecznościowego, tym samym określając odnośne różnice w poszczególnych ustawodawstwach krajowych i krajowych podejściach nadzorczych; powinna także ocenić potencjalne korzyści ewentualnej przyszłej interwencji politycznej w zakresie finansowania społecznościowego na szczeblu UE, również w odniesieniu do przewagi konkurencyjnej względem usługodawców i platform z państw trzecich, zajmujących się finansowaniem społecznościowym.

W odniesieniu do wzmocnienia mniejszych rynków obligacji korporacyjnych za pomocą miniobligacji, Rada:

26. UZNAJE potrzebę zbadania potencjalnych możliwości i ryzyk związanych z miniobligacjami jako środkiem rozszerzającym finansowanie dostępne dla MŚP poza kredyty bankowe i poprawiającym wizerunek MŚP na rynku z punktu widzenia wiarygodności kredytowej oraz tworzącym nowe możliwości inwestycyjne dla inwestorów kwalifikowanych i profesjonalnych;
27. WZYWA Komisję do przeprowadzenia dalszej analizy istniejących praktyk, potencjalnych powiązanych ryzyk oraz oceny ewentualnych przyszłych działań w tej dziedzinie.

W odniesieniu do kwestii związanych z ujawnianiem i przejrzystością informacji kredytowych, zwłaszcza dotyczących MŚP, Rada:

28. JEST ZDANIA, że przedstawianie stosownego zestawu wysokiej jakości i porównywalnych informacji, tak by umożliwić inwestorom na rynkach finansowych dochowanie właściwej należytej staranności i wynagrodzić ich za to, unikając w ten sposób również nadmiernego polegania na ratingach agencji kredytowych, jest jednym z najważniejszych celów obejmującym różne segmenty rynku i rodzaje instrumentów, które mogą być niezbędne dla wzmocnienia jednolitego rynku kapitałowego. W związku z tym POPIERA działania służące standaryzacji i uproszczeniu dostępności informacji biznesowych, finansowych i kredytowych, zwłaszcza dotyczących MŚP, odnotowując jednocześnie, że brak takich porównywalnych informacji jest kolejnym czynnikiem hamującym finansowanie transgraniczne;
29. Na początek ZACHEŃCA do podejmowania dalszych środków, aby zapewnić kredytodawcom dostępność wystarczających informacji kredytowych, również w kontekście transgranicznym, i WZYWA Komisję do:
 - sporządzenia w pierwszej kolejności aktualnego obrazu w zakresie oceny kredytowej we wszystkich państwach członkowskich oraz określenia kluczowego zestawu zmiennych, które są niezbędne do oceny zdolności kredytowej danego MŚP. Podstawą takiego mapowania powinny być informacje prywatne i publiczne zebrane z różnych źródeł, takich jak rejestry kredytowe (często w narodowych bankach centralnych) i biura informacji kredytowej; należy też korzystać z doświadczenia EBC w tej dziedzinie;
 - zbadania – we współpracy z Komitetem ds. Usług Finansowych, EBC, europejskimi urzędami nadzoru, narodowymi bankami centralnymi i regulatorami krajowymi oraz innymi zainteresowanymi stronami – najlepszych możliwych opcji politycznych, aby upowszechnić dostępność i umożliwić dostęp do danych z zakresu informacji kredytowych wszystkim kredytodawcom w celu ułatwienia transgranicznego udzielania kredytów i transgranicznych inwestycji;
 - kontynuowania jej prac, również z uwzględnieniem obowiązujących standardów rachunkowości dla MŚP, z zastrzeżeniem oceny równowagi, jaką należy znaleźć pomiędzy zwiększeniem przejrzystości wobec inwestorów a ograniczeniem obciążenia administracyjnego dla podmiotów gromadzących dane i dla przedsiębiorstw.

W odniesieniu do ramowego ustawodawstwa mającego wpływ na właściwe funkcjonowanie prawa spółek i prawa dotyczącego niewypłacalności, Rada:

30. ODNOTOWUJE, że należy podjąć dalszą analizę dotyczącą wpływu, jaki poszczególne przepisy w różnych jurysdykcjach krajowych wywierają na inwestycje transgraniczne i na integrację rynków kapitałowych;
31. ZGADZA SIĘ CO DO TEGO, że aby jednolity rynek kapitałowy funkcjonował właściwie i przynosił pełne korzyści w perspektywie długoterminowej, należy przeanalizować takie dziedziny, jak prawo spółek i prawo dotyczące niewypłacalności, przy jednoczesnym uwzględnieniu odnośnych sposobów opodatkowania finansowania kapitałem własnym i finansowania dłużnego;
32. PODKREŚLA, jak ważne są krajowe kompetencje w tych dziedzinach, mając na uwadze zasadę pomocniczości.

W odniesieniu do dalszych działań, Rada:

33. ODNOTOWUJE fakt, że Komisja zamierza przed latem 2015 r. przeprowadzić konsultacje w związku z planem działania dotyczącym unii rynków kapitałowych;
34. ZACHĘCA Komisję, by aktywnie angażowała w konsultacje państwa członkowskie i odnośne zainteresowane strony, tak by zwrócić uwagę na ich konkretne doświadczenia oraz by mogły one wnieść najlepsze praktyki, uwydatnić istniejące przeszkody dla finansowania pochodzącego z rynków kapitałowych oraz przedstawić sugestie dotyczące stworzenia w pełni zintegrowanej unii rynków kapitałowych;
35. JEST ZDANIA, że owocna współpraca między państwami członkowskimi, Komisją, europejskimi urzędami nadzoru, EBC i innymi zainteresowanymi stronami instytucjonalnymi – przy pełnym uwzględnieniu ich odnośnych prerogatyw – będzie mieć bardzo pozytywny wpływ na kurs polityki, jaki należy kontynuować; oraz
36. APELUJE do Komitetu ds. Usług Finansowych i Komitetu Ekonomiczno-Finansowego o dalsze prace, z myślą o zapewnieniu Komisji w następnych miesiącach dalszych informacji, stosownie do potrzeb.”

RYNEK WEWNĘTRZNY

Wodomierze – przyrządy pomiarowe

Rada postanowiła nie wyrażać sprzeciwu wobec wejścia w życie dyrektywy Komisji zmieniającej dyrektywę 2014/32/EU w odniesieniu do zakresu strumieni objętości wody w przypadku wodomierzy ([15041/14](#)).

Dyrektywa 2014/32/UE określa wymogi, które muszą spełniać przyrządy pomiarowe przed ich wprowadzeniem do obrotu na rynku wewnętrznym.

Wspomniana dyrektywa Komisji jest aktem delegowanym i może obecnie wejść w życie, o ile sprzeciwu nie zgłosi Parlament Europejski.

ROLNICTWO

Pestycydy – najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości kwasu mlekowego

Rada postanowiła nie wyrażać sprzeciwu wobec przyjęcia przez Komisję rozporządzenia zmieniającego załącznik IV do rozporządzenia 396/2005¹ w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów (NDP) pozostałości kwasu mlekowego, *Lecanicillium muscarium* szczep Ve6, chlorowodoru chitozanu i *Equisetum arvense* L. w pewnych produktach lub na ich powierzchni ([15077/14](#)).

Dla tych substancji nie określono konkretnych najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości, w związku z czym obowiązuje dla nich wartość wzorcowa w wysokości 0,01 mg/kg.

Rozporządzenie nr 396/2005 określa najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości pestycydów w produktach pochodzenia zwierzęcego i roślinnego przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta. Najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości obejmują z jednej strony najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości określone dla poszczególnych produktów żywnościowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta, oraz, z drugiej strony, ogólny limit, który stosuje się w przypadku, gdy nie ustalono żadnego konkretnego najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości.

Wnioski dotyczące najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości przekazuje się Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), który wydaje opinię naukową w sprawie każdego nowego najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości. W oparciu o opinię EFSA Komisja proponuje rozporządzenie takie jak rozporządzenia wymienione powyżej, w celu określenia nowego najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości lub zmiany bądź zniesienia istniejącego najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości, a także stosowną zmianę załączników do rozporządzenia nr 396/2005.

Rozporządzenia te podlegają procedurze regulacyjnej połączonej z kontrolą. Skoro Rada wyraziła zgodę, Komisja może przyjąć to rozporządzenie, o ile sprzeciwu nie zgłosi Parlament Europejski.

¹ [Dz.U. L 070 z 16.3.2005, s. 1.](#)